



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 164/06-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2006 predbežne prerokoval návrh Ing. Š. D., bytom K., na preskúmanie rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií č. VP/38/05-K z 9. februára 2006, a takto

### **r o z h o d o l :**

Návrh Ing. Š. D. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

I .

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 2. mája 2006 doručené podanie Ing. Š. D. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorým navrhol preskúmať rozhodnutie Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) č. VP/38/05-K z 9. februára 2006.

Ústavný súd z obsahu podania a jeho príloh zistil, že navrhovateľ z titulu funkcie generálneho riaditeľa V. Slovenskej republiky, š. p. P., je verejným funkcionárom, ktorý vo svojom návrhu uvádza:

*„Dňa 6. 4. 2006 mi bolo doručené Rozhodnutie Výboru NR SR č. VP/38/05-K zo dňa 9. februára 2006 vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporov, v ktorom Výbor NR SR pre nezlučiteľnosť funkcií (ďalej len „výbor“) konštatuje, že som pri výkone verejnej funkcie porušil povinnosť ustanovenú v čl. 7 ods. 1 ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcie verejných funkcionárov v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. a uložil mi v súlade s čl. 9 ods. 10 písm. a) ústavného zákona č. 357/2004 Z. z. (...) v znení ústavného zákona č. 545/2005 Z. z. pokutu v sume zodpovedajúcej mesačnému platu verejného funkcionára, a to vo výške 96 424,- Sk.*

*Predmetnému rozhodnutiu výboru predchádzalo konanie voči mojej osobe, počas ktorého som bol výborom vyzvaný o predloženie stanoviska k oneskorenému splneniu povinnosti. Vo svojom stanovisku zo dňa 25. 07. 2005 som objektívne popísal dôvody omeškania podania o jeden kalendárny deň.*

*Uznávam, že výbor na základe skutočností rozhodol, ako sa uvádza v hore uvedenom rozhodnutí, podľa zákona.“*

*Vychádzajúc z uvedených skutočností navrhovateľ navrhol ústavnému súdu rozhodnúť o zastavení konania „(...) najmä z dôvodu, že je mi ľúto svojho konania, keď som si dostatočne neuvedomil, že poruším zákon, ak nestihnem limit stanovený zákonom čo i len o jeden kalendárny deň, najmä keď som svojim konaním nespôsobil žiadnu ujmu, škodu, či iné spoločenské škodlivé následky“.*

## II.

Podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona č. 357/2004 o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov v znení zákona č. 545/2005 Z. z. (ďalej len „ústavný zákon“) dotknutý verejný funkcionár môže podať návrh na preskúmanie rozhodnutia výboru na ústavný súd v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa odseku 1, ktorým bola vyslovená strata mandátu alebo funkcie, alebo do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia podľa čl. 9 ods. 10, ktorým bolo rozhodnuté o pokute voči verejnému funkcionárovi. Podanie návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru má odkladný účinok. Ústavný súd rozhodne o tomto návrhu do 60 dní odo dňa jeho doručenia. Konanie o preskúmaní takéhoto

rozhodnutia pred ústavným súdom upravujú ustanovenia zákona. Rozhodnutie ústavného súdu je konečné okrem rozhodnutia podľa čl. 12 ods. 2 ústavného zákona.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na takéto nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Predmetom posudzovaného návrhu je preskúmať rozhodnutie výboru a rozhodnúť o zastavení konania.

Podľa § 73a ods. 1 zákona o ústavnom súde konanie sa začína na návrh verejného funkcionára, ktorého sa týka rozhodnutie orgánu, ktorý vykonáva konanie o návrhu vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov (ďalej len „orgán“).

Podľa § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde o podaní návrhu platí § 20. K návrhu sa pripojí napadnuté rozhodnutie orgánu podľa odseku 1.

Podľa § 73b ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníkom konania je navrhovateľ a orgán, ktorý vydal rozhodnutie vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov podľa ústavného zákona o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov.

Podľa § 73b ods. 2 zákona o ústavnom súde o návrhu koná a rozhoduje senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí.

Podľa § 73b ods. 3 zákona o ústavnom súde ak senát ústavného súdu zistí, že konanie verejného funkcionára je v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov, rozhodnutie orgánu svojím uznesením potvrdí. V opačnom prípade napadnuté rozhodnutie orgánu senát ústavného súdu nálezom zruší.

Podľa § 73b ods. 4 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu je konečné.

Z citovaných ustanovení zákona o ústavnom súde vyplýva, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov musí navrhovateľ v návrhu tvrdiť, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s vyššie citovaným ustanovením ústavného zákona, teda že povinnosti verejného funkcionára vyplývajúce z ústavného zákona neporušil. Pokiaľ takéto tvrdenie v návrhu absentuje, potom návrh neobsahuje všetky predpísané zákonné náležitosti, ktoré zákon pre tento typ konania pred ústavným súdom vyžaduje.

Z uvedeného vyplýva, že esenciálnou náležitosťou návrhu na preskúmanie rozhodnutia výboru podľa čl. 10 ods. 2 ústavného zákona, resp. § 73a ods. 2 zákona o ústavnom súde musí byť tvrdenie navrhovateľa, že jeho konanie ako verejného funkcionára nebolo v rozpore s ústavným zákonom o ochrane verejného záujmu pri výkone verejných funkcionárov, resp. že svoje povinnosti uložené týmto ústavným zákonom neporušil.

Z podaného návrhu, ale aj z priložených listinných dôkazov je nepochybné, že navrhovateľ jednoznačne priznáva porušenie povinnosti vyplývajúcej z čl. 7 ods. 1 ústavného zákona, keďže písomné oznámenie nepodal v stanovenej lehote do 31. marca 2005, ale až 1. apríla 2006. Navrhovateľ teda netvrdí, že neporušil povinnosť vyplývajúcu z ústavného zákona. Keďže z predložených dôkazov porušenie povinnosti vyplýva, nemalo by ani zmysel navrhovateľa na odstránenie uvedeného nedostatku návrhu vyzývať. Uvedené skutočnosti podľa názoru ústavného súdu nasvedčujú tomu, že predmetný návrh by bolo možné odmietnuť aj pre jeho zjavnú neopodstatnenosť.

Navrhovateľ v návrhu netvrdí, že konaním a rozhodnutím výboru došlo k porušeniu zákona, naopak sám uznáva, že výbor na základe skutočností rozhodol podľa zákona.

Z ustanovení § 73a a § 73b zákona o ústavnom súde jednoznačne vyplýva, že návrh v danom konaní o preskúmanie rozhodnutia výboru a zastavenie namietaného konania vo veci ochrany verejného záujmu a zamedzenia rozporu záujmov – jedenásty oddiel druhej hlavy zákona o ústavnom súde) ústavný súd preskúmať nemôže (čl. 2 ods. 2 ústavy).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd odmietol podanie sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2006